

[Glistrup]

Hvis det nogen sinde skulle times mig at blive fotograferet sammen med fru Pia Gjellerup, vil alle kunne få syn for sagn om, hvem der er mus, og hvem der er elefant. (*Munterhed.*)

Rahbæk Møller (SF):

Jeg skal ikke kaste mig ud i noget større slagsmål med hr. Glistrup, men til hans historiebeskrivelse vil jeg lige gøre opmærksom på, at det var SF, der i juni fremsatte et forslag om at ændre disse ting. Det var vel at mærke et forslag, der var statsfinansielt neutralt. Jeg husker, at Fremskridtspartiet kom med en dagsorden, der ville have kostet ganske store beløb.

Jeg var noget forundret over ministerens kassen ansvaret fra sig ved at sige, at alle besværligheder skyldes politiske kompromiser. Vist så, de fleste love herinde er politiske kompromiser, men det er da ministeren, der er ansvarlig for, at også politiske kompromiser er af en sådan art, at de kan håndteres og administreres. Det kunne lade sig gøre. Det viste SF's forslag i juni, det viser det forslag, ministeren kommer med nu, at det er muligt. Ministeren var altså ikke i stand til at løse den opgave for et år siden at skruet et politisk forlig sammen, så der kom et administrerbart resultat ud af det.

Så vil jeg konstatere i fortsættelse af den almindelige økonomiske debat, og efter at jeg har set den stærke vismandsrapport, at der kun var ét parti her i salen, der fandt det ejendommeligt, at vi i eftermiddag under overværelse af ganske få tilhørere og endnu færre folketingsmedlemmer og en enkelt journalist bruger 360 mio. kr., som landet ikke har råd til.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Det er jo ikke korrekt, som hr. Rahbæk Møller anfører, at jeg skulle fralægge mig ansvaret for administrationen af loven om arbejdsmarkedsbidrag. Det, jeg gjorde, var alene at påpege, at det, når man laver en lov, der betyder, at betingelsen for at få et kompensationsbeløb er, at man skal vente, til året er gået, for at se, hvad omsætningen har været, betyder, at man ikke kan foretage løbende afregning til de erhvervsdrivende, og at de skal vente på deres penge et helt år, at virksomhederne, når man laver en lov, som betyder, at betalingsfristerne bliver så skræppe, at toldvæsenet ikke kan lave opgørelserne for virksomhederne, selv skal sidde med papirarbejdet. Det var rent faktiske oplysnin-

ger, jeg gav, og jeg kan i øvrigt tilføje, at det kan ikke have overrasket nogen, at sådan måtte de administrative konsekvenser blive, for det blev der nemlig gjort opmærksom på, allerede dengang arbejdsmarkedsbidragsloven blev vedtaget i december 1987. Det kan heller ikke være overraskende for dem, der siden har gjort sig til af at ville lave administrative forenklinger.

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Det er for kort at sige til hr. Rahbæk Møller, at dette ikke er et spørgsmål om at betale eller bruge. Dette er et spørgsmål – det er det, der ligger i lovforslaget – om at rette op på de skævheder, som vi i løbet af året har fundet ud af er til stede i lovgivningen.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Til hr. Rahbæk Møllers orientering skal jeg lige oplyse, at forespørgsel nr. F 1, efter at Folketinget samledes efter valget i maj 1988, var en forespørgsel fra Fremskridtspartiet om, hvad vi kunne gøre for at undgå, som det hed, særskatten på de mindre virksomheder. At så SF kom bagefter som det tynde øl og ville forsøge som en anden fuglekonge at sætte sig på ørnens nakke og se, om SF kunne flyve højere, synes jeg i alt fald ikke hr. Rahbæk Møller skulle rose sig så meget af. Men okay, det er selvfølgelig altid rart at have små fuglekonger, men ørnen staves med Z.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 116: